

Pressen, der altid staar paa Ministeriets Standpunkt, at man har ment, at han ikke kunde gjøre Andet, og at han maatte svare paa samme Maade, naar der senere blev spurgt. Da den ærede Minister nu svarer ganske anderledes, da han giver et saadant Svar, at Flerallet umulig har kunnet i hans skriftlige Svar til os finde nogen Uttring, der betegnede eller antydede noget Saadant, er den eiendommelige Stilling, hvori man er kommen, den, at Ministeren nu udtaler sig overfor Udvalget paa en ganske anden Maade end i sit skriftlige Svar. Den eiendommelige Maade er saaledes Ministerens og ingenlunde Flerallets. Naar den ærede Minister et Par Gange lagde Vægt paa, at Flerallet foreslaar et Lillidsvotum, saa skal jeg sige den ærede Minister, at det forekommer Flerallet meget naturligt ved denne Leilighed at faae at vide, om Thinget billigere eller misbilliger den Fremgangsmaade, som Flerallet har fulgt. Vifer det sig, at Thinget misbilliger den, saa maa Flerallet melde sig ud af dette Udvalg og overlade til Andre at gaa videre med Sagen. Derfor er det os af stor Bigtighed at faae at vide, om vi i denne Henseende ere i Overensstemmelse med Thingets Fleral (Afbrydelse). Sa, de Herrer, der ere i Mindretallet, holde ikke af det, men de skulle høre det. Det er altsaa ikke for et Lillidsvotums Skyld, at dette er foreslaaet, men for at faae at vide, om Thingets Fleral ønsker, at Udvalgets Fleral skal blive, eller om det ønsker, at det skal træde tilbage for at give Plads for Andre.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til den næste Sæler, vil jeg gjentage den Paastand om en Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, der er filllet af Udvalgets Fleral. Paa Grund af dens improviserede Fremkomst, og da der tilbøds blev benyttet et ældre Manuskript, var der en lille Ungiagighed deri, saaledes som den før blev oplæst. Forslaget lyder saaledes:

„Da det maa antages, at Politidirektørens Skrivelse af 31te Oktober f. A., hvorved et af nogle Socialister paataent Møde paa Nørrefælled blev forbudt, er rigtig gjengiven i den af Udvalget afgivne foreløbige Betænkning, og efterat Ministeren tillige har udtalt, at det er kun saare Lidet, han til den foreliggende Sags næiere Belysning kan meddele Udvalget, og at han vanskelig kan gjengive de Betragtninger, der have været bestemmende for Ministeriets Billigelse af de paalagde Handlinger, gaar Thinget over til den næste Sag

paa Dagsordenen, idet det udtaler sin Anerkjendelse af Udvalgets Flerals Fremgangsmaade.“

Bille: Den ærede Formand yttrede for kort Tid siden, at det maatte antages at være en Forudsætning, at alle Medlemmer i denne Sal ere i Stand til at forstaa, læse og skrive Dansk. Dette sidste Punkt, at „skrive Dansk“, er dog under visse Omstændigheder forbundet med Vanskeligheder. Udvalgets Fleral har havt Leilighed til, forinden vi mødtes her i Salen, at redigere en Dagsorden, som imidlertid har maattet tages tilbage, fordi den ikke var stemmende med det Foredrag af Ministeren, der allerede foreligger nu i dette Møde trykt, og fordi Ministeren erklærede, at den Forudsætning, hvorfra den gik ud, ikke var rigtig. Der er nu under Mødet gjort Forsøg paa at give disse Bemærkninger en noget anden Form; men jeg tillader mig at tro, at det har været overordentlig vanskeligt at skrive Dansk under saadanne Omstændigheder og at naae et virkelig nøagtigt og korrekt Udtryk for de dissentierende Meninger. Det er ubestrideligt, at i nogle Henseender er der fileet flomm Ranter af Dagsordenen ved det Endringsforslag, der nu i Form af en ny Dagsorden er indbragt; men ligesaa vist er det, at selv med disse Endringer er denne Dagsorden ikke nogen fuldstændig klar eller korrekt Gjengivelse af, hvad der foreligger fra Ministerens Side, og var der nogen Tvivl derom, maatte den svinde, efter at man har hørt det Medlem, der er Odsfører for Udvalget, oplæse en Del af Ministerens Uttringer i forrige Møde. Det forekommer mig heller ikke, at disse Indledninger kunne være det Væsentlige ved Dagsordenen. Det synes mig, at det Væsentlige maa være Slutningen. Der have vi oplevet det, der vistnok maa siges i denne paa Overraskelser saa rige Sag at være den største Overraskelse, nemlig at den hele Bevægelse i Stedet for at føre til et Kabinetsspørgsmaal for Regjeringen har ført til et Kabinetsspørgsmaal for Udvalgets Fleral. Hvis Udvalgets Fleral ikke modtager en saadan Erklæring som den, der har be-
gjæret, vil det se sig sat i den sørgelige Nødvendighed at maatte indgive sin Dimission som Medlemmer af Udvalget og overlade til Andre at løse det Hverv, som de altsaa ikke kan opfylde paa en med Thingets Flerals Ønsker stemmende Maade. Jeg haaber, at dette er en rigtig Gjengivelse af Flerallets Tanke. En saadan Kabinetsskrivelse vilde nu være i høi Grad beklagelig; men det forekommer mig ikke berettiget af Udvalgets Fleral at